

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 016692 25 U
Zenica, 15.09.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, sudija Sanela Popović, uz sudjelovanje zapisničarke Amire Tahmišćija, u upravnom sporu tužitelja M. M. iz Z., B. broj, kojeg zastupa punomoćnik Imamović Edin, advokat iz Zenice, protiv rješenja broj: FZ3/8/1-31-1-1095-4/24 (MB/OB: ...) od 03.07.2025. godine tuženog Federacija Bosne i Hercegovine, Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari ponovnog obračuna srazmjerne starosne penzije, dana 15.09.2025. godine, u nejavnom rješavanju, donio je sljedeću

PRESUDU

Tužba se odbija kao neosnovana.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog broj: FZ3/8/1-31-1-1095-4/24 (MB/OB: 6002909106) od 03.07.2025. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja u ovom upravnom sporu, izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa – direktora Kantonalne administrativne službe u Zenici matični broj: FZ7/2/1-35-1-73032-12/18, matični broj ... od 15.05.2025. godine, kojim je odbijen zahtjev M. M. za ponovni obračun srazmjerne starosne penzije, priznate rješenjem prvostepenog organa od 05.03.2025. godine kao neosnovan, obzirom da isti nije potkrijepljen novim činjenicama i dokazima, odnosno nema promjena u registrovanim uplatama doprinosa, niti je naknadno navršio šest mjeseci staža osiguranja, navodeći da ne ispunjava uslove iz člana 117. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine FBiH broj 13/18...19/25).

Dana 04.08.2025. godine tužitelj je blagovremeno podnio tužbu ovom sudu, kojom pobija zakonitost i pravilnost osporenog rješenja tuženog, zbog povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te pogrešne primjene materijalnog propisa. U tužbi se navodi da je pobijanim rješenjem tuženog organa, odbijena žalba izjavljena na rješenje prvostepenog organa kojim nisu uvaženi ožalbeni navodi odnosno tužitelju nisu priznata prava shodno važećim zakonima, navodeći da je prvostepenim rješenjem odbijen zahtjev za ponovni obračun penzije. Navode da u obrazloženju pobijanog rješenja nedostaje potpuno obrazloženje utvrđenih činjenica koje su prethodile donošenju ovakvog dispozitiva rješenja, navodeći da je samo fragmentarno, paušalno navedeno zbog čega je doneseno ovakvo rješenje. Tužitelj se u tužbi poziva na odredbu člana 6. Evropske konvencije (pravo na pravično suđenje), citira odredbe člana 5. (zaštita prava građana i zaštita javnog interesa), 6. (načelo efikasnosti). Navode da obzirom da je tužitelj bio na liječenju da mu je onemogućeno pravo na pravično suđenje i isti je propustio na redovne pravne lijekove, dalje navodeći da Zakon o upravnom postupku FBiH omogućuje strankama da uvijek u upravnom postupku podnesu zahtjev te da imenovani ovom prilikom to i čini kako bi ostvario svoja prava. Dalje se u tužbi navodi da se u obrazloženju totalno pogrešno obrazlaže jer se ne radi o podnesenom prijedlogu za obnovu postupka, a što se vidi iz zahtjeva za ponovni obračun penzije, te da prvostepeni organ obrazlaže svoje rješenje kao da se radi o zahtjevu za obnovu postupka, navodeći da je u tom smislu ovo rješenje nezakonito. Navode da je tuženi organ propustio da u obrazloženju svog rješenja ponudi valjane razloge o svim navodima tužitelja iz njegove žalbe, navodeći da je na taj način postupio suprotno odredbi člana 242. Zakona o upravnom postupku. U konačnom tužitelj predlaže da se ponište kao nezakonita rješenje tuženog kao i prvostepenog organa.

Tuženi organ u svom odgovoru na tužbu, navodi da osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon, niti lični interes tužitelja zasnovan na zakonu, radi čega u cijelosti ostaje kod osporenog rješenja i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Tuženi je uz odgovor na tužbu Sudu dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, koji se odnose na ovaj predmet, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

U postupku ocjene pravilnosti i zakonitosti osporenih akata tuženog i prvostepenog organa, u granicama zahtjeva iz tužbe, u skladu s odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine FBiH“, broj: 9/05), ovaj Sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Tužba nije osnovana.

Uvidom u sadržaj spisa provedenog upravnog postupka, ovaj Sud je utvrdio da je tužitelj dana 06.05.2025.godine prvostepenom organu podnio predmetni zahtjev za ponovni obračun srazmjerne starosne penzije, koja mu je priznata rješenjem FZ PIO/MIO Mostar, Kantonalne administrativne službe Zenice broj FZ/7/2/1-35-1-73032-10/18 od 05.03.2025.godine odnosno utvrđeno pravo na srazmjerni dio starosne penzije koji pada na teret nosioca osiguranja u iznosu od 211,6264 KM mjesečno počev od 24.04.2012.godine. Iznos penzije usklađen sa danom donošenja rješenja iznosi 604,87 KM, dok je postupak ostvarivanja prava na srazmjerni dio starosne penzije koji pada na teret bosanskohercegovačkog nosioca osiguranja pokrenut u skladu sa odredbama Sporazuma između BiH i DZ Srbije i Crne Gore po zahtjevu osiguranika podnesenog 03.03.2025.godine.

Iz obrazloženja navedenog zahtjeva, proizilazi da se podnositelj poziva da je oštećen za značajan iznos svaki mjesec prilikom isplate penzije, te traži da mu se u skladu sa Zakonom o upravnom postupku koji je stupio na snagu 28.01.1998.godine i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 48/99), a primjenjujući Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju izvrši pravilan obračun njegove penzije uzimajući u obzir zakonom propisani period uplata doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za izračunavanje visine penzije, realna visina istih, pravilno primjenjujući pravila o konverziji i denominaciji tadašnje dinarske valute i uzimanjem tačne srazmjere odnosa između penzijskog staža navršenog prema pravnim propisima koje primjenjuje nadležni nosilac osiguranja i ukupnog penzijskog staža koji se uzima u obračun davanja.

Nadalje, proizilazi da je prvostepeni organ odbio zahtjev M. M. za ponovni obračun penzije priznate rješenjem matični broj ... od 05.03.2025.godine, da je u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja utvrđeno: da je M. M. rođen 27.11.1952.godine; da je M. M. konačnim rješenjem od 05.03.2025.godine priznato pravo na srazmjernu starosnu penziju počev od 23.04.2012.godine u mjesečnom iznosu od 211,6264 KM, a koja na dan donošenja ovog rješenja iznosi 632,03 KM; da prema podacima registrovanim u Matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika Zavoda na dan donošenja ovog rješenja nema promjena u registrovanim uplatama doprinosa po osnovu kojeg se traži obnova, te kako u provedenom postupku nema novih dokaza niti činjenica, niti je naknadno navršio najmanje šest mjeseci staža osiguranja, ne ispunjava uslove iz člana 117. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, navodeći da su prema odredbi člana 253. stav 3. Zakona o upravnom postupku donijeli odluku kao u dispozitivu.

Žalbom od 02.06.2025. godine tužitelj je pobijao zakonitost i pravilnost navedenog prvostepenog rješenja, iz istih razloga koje iznosi i u predmetnoj tužbi, navodeći da se u obrazloženju prvostepenog rješenja pogrešno obrazlaže jer se ne radi o podnesenom prijedlogu za obnovu, a što se vidi iz Zahtjeva tužitelja od 06.05.2025.godine te da je u tom smislu prvostepeno rješenje nezakonito.

Tuženi organ je odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 15.05.2025. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje i suprotno navodima iz tužbe u skladu sa članom 242. stav 1., u vezi sa članom 207. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/28 i 8/99), u osporenom rješenju cijenio sve navode žalbe i detaljno obrazložio iz kojih razloga su navodi žalbe neosnovani, odbijajući istu u smislu odredbe člana 237. stav 3. Zakona o upravnom postupku. Za takvu odluku tuženi je dao valjane razloge i pozvao se na odgovarajuće odredbe materijalnog prava, pa te razloge ovaj sud u cijelosti prihvata. U obrazloženju pobijanog rješenja tuženi navodi da kako žalitelj nije ispunio potrebne uslove za priznavanje prava na penziju samo na osnovu staža koji je ostvario u BiH u obzir je uzet i penzijski staž koji je ostvario u R.Srbiji. Dalje navode da su uvidom u matičnu evidenciju aktivnih osiguranika ovog Zavoda utvrdili, da žalitelju u dijelu prijava o plati, stažu i naknadama, podaci nisu izmijenjeni u odnosu na one podatke koji su bili registrovani na dan donošenja rješenja od 05.03.2025. godine. Ističu da su prilikom obračuna penzijskog osnova plaće žalitelja uzete u iznosima koji su registrovani u matičnoj evidenciji aktivnih osiguranika. Prilikom valorizacije plaća na osnovu kojih je utvrđen penzijski osnov, dakle plaća koje su ostvarene i registrovane u matičnoj evidenciji kada je zvanična valuta bio YU dinar, automatizmom je izvršena konverzija dinara u konvertibilne marke.

Naime, odredbom člana 140. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, koji je stupio na snagu 01.03.2018. godine, propisano je da se korisnicima prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja koji su prava ostvarili po propisima koji su primjenjivani do stupanja na snagu ovog zakona, ta prava obezbjeđuju i dalje, u dostignutom iznosu posljednje isplaćene penzije usklađene sa posljednjim koeficijentom prije stupanja na snagu ovog Zakona i dalje će se usklađivati po odredbama ovog Zakona.

Odredbama člana 117. istog zakona propisano je da, korisniku starosne penzije koji stekne status osiguranika u obaveznom osiguranju, nakon prestanka tog osiguranja, na njegov zahtjev će se odrediti novi iznos penzije po odredbama ovog zakona pod uslovom da je naknadno navršio najmanje šest mjeseci staža osiguranja ili će se na njegov zahtjev uspostaviti isplata ranije priznate penzije.

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je tužitelj korisnik prava na srazmjerni dio starosne penzije počev od 23.04.2012. godine, po rješenju prvostepenog organa matični broj ... od 19.11.2018. godine, kao i da mu je rješenjem prvostepenog organa broj FZ/7/2/1-35-1-73032-10/18 od 05.03.2025. godine izvršen ponovni obračun srazmjerne starosne penzije odnosno utvrđeno pravo na srazmjerni dio starosne penzije koji pada na teret nosioca osiguranja u iznosu od 211,6264 KM mjesečno počev od 24.04.2012.godine. Iznos penzije usklađen sa danom donošenja rješenja iznosi 604,87 KM, a koje rješenje je doneseno u izvršenju rješenja tuženog organa broj FZ 3/8/1-31-1-1095-2/24 od 05.11.2024.godine. Utvrđeno je da kako tužitelj nije ispunio potrebne uslove za priznavanje prava na penziju samo na osnovu staža koji je ostvario u BiH, da je u obzir uzet i penzijski staž koji je ostvario u R.Srbiji, zatim je uvidom u matičnu evidenciju aktivnih osiguranika Zavoda utvrđeno da tužitelju u dijelu prijava o plati, stažu i naknadama, podaci nisu izmijenjeni u odnosu na one podatke koji su bili registrovani na dan donošenja rješenja od 05.03.2025.godine, te je utvrđeno da tužitelj nije naknadno navršio najmanje šest mjeseci staža osiguranja.

Nisu osnovani navodi tužbe da je prvostepeni organ odlučio o zahtjevu za obnovu postupku, navodeći da je tužitelj podnio Zahtjev za ponovni obračun srazmjerne starosne penzije, obzirom da je prvostepeni organ u izreci rješenja odlučio da se odbija zahtjev tužitelja za ponovni obračun penzije priznate po rješenju matični broj ... od 05.03.2025.godine kao neosnovan pri tome pravilno pozivajući se na odredbu člana 117. Zakona o upravnom postupku, kao i da u provedenom postupku nema novih dokaza niti činjenica, odnosno nema promjena u registrovanim uplatama doprinosa, niti je naknadno navršio šest mjeseci staža osiguranja. Činjenica što se prvostepeni organ pozvao i na odredbu člana 246. stav 1. Zakona o upravnom postupku kojim se reguliše jedan od razloga za obnovu postupka ne čini rješenje prvostepenog organa nezakonitim, obzirom da je obrazloženo da tužitelj ne ispunjava

uslove za ponovni obračun srazmjerne starosne penzije priznate rješenjem prvostepenog organa od 05.03.2025.godine.

Pravilno tuženi organ zaključuje da je bitno da tužitelj nije stekao status osiguranika u obaveznom osiguranju, da je korisnik prava na srazmjerni dio starosne penzije počev od 23.04.2012.godine po rješenju prvostepenog organa od 19.11.2018.godine, kao i da mu je rješenjem prvostepenog organa od 05.03.2025.godine izvršen ponovni obračun srazmjerne starosne penzije, a na koje rješenje prema stanju u spisu tužitelj nije izjavljivao žalbu, kao i da mu se to pravo obezbjeđuje i dalje, izvedeći pravilno zaključak da je prvostepeni organ na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio materijalno pravo kada je pobijanim rješenjem odbio zahtjev tužitelja za ponovni obračun penzije.

Također nisu osnovani navodi tužbe da tuženi organ nije odgovorio na sve navode žalbe, obzirom da je tuženi pravilno zaključio da okolnosti koje se odnose na promjenu valute i denominaciju nisu mogle dovesti do drugačijeg rješavanja konkretne upravne stvari, obzirom da su nominalni iznosi prosječnih plaća po godinama ranije iskazani u valuti koja je bila zvanično sredstvo plaćanja u pojedinim godinama, prilikom obračuna penzijskog osnova iskazani u konvertibilnim markama kao zakonskom sredstvu plaćanja u platnom prometu BiH.

Iz naprijed navedenih razloga, nemaju uticaja na drugačije rješenje ove upravne stvari prigovori tužitelja da su povrijeđene odredbe člana 5. (načelo zaštite prava građana) i 6. (načelo efikasnosti) Zakona o upravnom postupku jer su u postupku utvrđene sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. S tim u vezi neosnovano se i paušalno tužbom ukazuje da je i drugostepeni organ pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, obzirom da je tuženi organ na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno i primijenio materijalno pravo prilikom odlučivanja o predmetnom zahtjevu tužitelja.

Naime, ovaj sud smatra da osporeno rješenje tuženog zadovoljava standarde prava na obrazloženu odluku iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, obzirom da njegovo obrazloženje sadrži jasne i precizne razloge za odlučivanje uz navođenje odredaba materijalnog prava na osnovu kojeg je tuženi donio odluku, a što zadovoljava standarde prava na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. S tim u vezi neosnovani su navodi tužitelja da je tuženi počinio povredu odredaba člana 242. Zakona o upravnom postupku. Sud je odbio kao paušalne navode tužitelja da je isti bio na liječenju te da mu je onemogućeno pravo na pravično suđenje, navodeći da je isti propustio redovne pravne lijekove, obzirom da naprijed navedeno ne proizilazi iz stanja upravnog spisa. Naime, tužitelj je na rješenje prvostepenog organa od 15.05.2025.godine kojim je odlučeno o predmetnom zahtjevu tužitelja za ponovni obračun srazmjerne starosne penzije, izjavio žalbu, dakle iskoristio redovni pravni lijek, a zatim protiv pobijanog upravnog akta tuženog od 03.07.2025.godine pokrenuo upravni spor putem punomoćnika, advokata koji ga je i zastupao u upravnom postupku.

Imajući u vidu navedeno, ovaj sud je zaključio da u konkretnoj upravnoj stvari nisu utvrđene nove činjenice i novi dokazi koji bi mogli dovesti do drugačijeg rješenja ove upravne stvari, odnosno do ponovnog obračuna srazmjernog dijela starosne penzije, koja je tužitelju priznata navedenim pravosnažnim i konačnim rješenjem prvostepenog organa od 05.03.2025. godine, te je tuženi organ pravilno postupio kada je u skladu s navedenim zakonskim odredbama, te odredbom člana 237. stav 3. Zakona o upravnom postupku odbio žalbu imenovanog, kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Zbog svega navedenog, ovaj sud je zaključio da navodi tužbe nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost osporenih upravnih akata tuženog i prvostepenog organa, pa je primjenom odredbi člana

28. stav 1. i člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, tužba odbijena kao neosnovana, jer pobijanim rješenjima tuženog i prvostepenog organa, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Zapisničarka

Sudija

Amira Tahmiščija

Sanela Popović